Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	2Tos/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1513010482
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Kamil Ivánek
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2017:1513010482.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členiek senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného M. L., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 4T/72/2013 zo dňa 28.07.2017 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. augusta 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného M. L., nar, XX.XX.XXXX v Z. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 28.07.2017 (ďalej len napadnuté uznesenie) bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obžalovaného M. L. (ďalej len obžalovaný) o prepustenie z väzby na slobodu a napokon podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad ním nenahradil.

V odôvodnení uznesenia súd I. stupňa najskôr poukázal na predchádzajúce rozhodnutia v danej prejednávanej veci ohľadne väzby, ktoré aj citoval. Následne citoval žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá bola súdu I. stupňa doručená dňa 06.07.2017. V ďalšom poukázal na skutočnosť, že rozsudkom súdu I. stupňa zo dňa 28.03.2013 bol obžalovaný uznaný za vinného z vyššie špecifikovanej trestnej činnosti, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. V ďalšom dôvodil, že už raz bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu s uloženým zákazom vycestovania do cudziny, ktorý porušil a odišiel do G.. UZ tohto dôvodu bol na neho vydaný európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz. Následne súd I. stupňa uviedol, že dôvody väzby u obžalovaného trvajú v nezmenenej podobe, hrozí obava, že by obžalovaný sa mohol skrývať alebo ujsť, čím sú u neho dané väzobné dôvody uvedené v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení dňa 28.07.2017 na č.l. 2300 obžalovaný sťažnosť, ktorú sa po porade so svojim obhajcom rozhodol písomne neodôvodňovať. potrebné.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. I písm. a), b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, súd dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, preloží ju bez meškania so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods.1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods.1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Podľa § 80 ods. 2 veta tretia Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Na obžalovaného bola dňa 10.07.2013 podaná obžaloba na Okresný súd Bratislava V Okresnou prokuratúrou Bratislava V pre obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § § 188 ods. 1 , ods.2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné na skutkovom základe tam uvedenom.

Obžalovaný bol prvý krát vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0Tp/601/2012 zo dňa 16.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tpo/79/2012 o dňa 19.06.2012 a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 12.07.2013, súd rozhodol o ponechané obžalovaného vo väzbe z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodoval o sťažnosti obžalovaného proti vyššie uvedenému rozhodnutiu prepustil obžalovaného z väzby na slobodu prijal jeho písomný sľub a uložil mu dohľad probačným a mediačným úradníkom.

Na obžalovaného bol vydaný dňa 11.12.2015 príkaz na zatknutie a následne dňa 02.02.2016 boli na obžalovaného vydané i európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 26.05.2016, bol obžalovaný opätovne vzatý do väzby a to z dôvodov uvedených v § 71 ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. por. Krajský súd v Bratislave uznesením 2Tos/51/2016 zo dňa 02.06.2016 zamietol sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu o vzatí do väzby.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 11.01.2017 bolo rozhodnuté o zmene dôvodov väzby obžalovaného M. L. aj o dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. , s tým že jeho väzby sa nenachádza dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, o ktorej rozhodoval Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 1Tos/4/2017 zo dňa 16.01.2017, ktorý vyššie citované rozhodnutie v bode 1 zrušil a rozhodol o zmene dôvodov väzby u obžalovaného, s tým že vypustil dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. c) TR. por. a rozšíril u obžalovaného dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 psím. b) Tr. por., s tým že obžalovaný M. L. bude ďalej vykonávať väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. por.
Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 28.2.2017 právoplatným toho istého dňa, súd u obžalovaného vypustil dôvody väzby podľa § 71 ods. 3 písm. b) Tr. por. a rozhodol, že obžalovaný bude ďalej vykonávať väzbu len z dôvodov podľa § 71 ods. 3 písm. a) Tr. por. Zároveň rozhodol, že jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Rozsudkom Okrasného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/72/2013 zo dňa 28.3.2017 bol obžalovaný uznaný vinným pre vyššie citovanú trestnú činnosť a bol mi za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní dva roky, s tým že sa obžalovaný zaväzuje osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste trvalého bydliska a to dva krát v kalendárnom mesiaci. Obžalovanému bol uložený i trest prepadnutia vecí, s tým že ich vlastníkom sa stáva štát.

Dňa 06.07.2017 bola tunajšiemu súdu doručená prostredníctvom obhajcu obžalovaného M. L. žiadosť o prepustenie z väzby, s tým že zo strany súdu dochádza k neodôvodneným a zbytočným prieťahom keďže spis nebol predložený nadriadenému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Súd I. stupňa určil termín výsluchu obžalovaného na deň 28.07.2017, v rámci ktorého obžalovaný zotrval na svojej žiadosti a navrhol, aby bola jeho väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Napokon súd I. stupňa rozhodol tak, ako je uvedené v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Preskúmanie podmienok väzby.

Sťažnostný súd konštatuje, že v danom prípade sú i naďalej dané materiálne podmienky ďalšieho trvania väzby, t,j, dôvodnosť vzneseného obvinenia u obžalovaného.

1. Dôvodné podozrenie.

Dôvodné podozrenie predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili úsudok o tom, že konkrétna osoba mala spáchať trestný čin, pričom jeho dôvodnosť závisí vždy od všetkých okolností konkrétneho prípadu. Takéto dôvodné podozrenie však nie je potrebné dokladovať aj nezvratnými dôkazmi, pretože by bolo nelogické, aby boli trestné činy jednoznačne definované a aj preukázané už v tomto procesnom štádiu, keďže toto je cieľom konania pred súdom.

Vykonané dokazovanie a na jeho základe prechod do fázy súdneho konania po podaní obžaloby neznamená uznanie viny, ale umožnenie súdu rozhodnúť o nej, ak podozrenie vedúce k vzneseniu obvinenia nebolo rozptýlené v prípravnom konaní (R 10/2013).

Podľa názoru sťažnostného súdu doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je obžalovaný trestné stíhaný, bol spáchaný, má znaky vyššie špecifikovaného obzvlášť závažného zločinu pričom napokon existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal práve obžalovaný. Navyše, toto dôvodné podozrenie je umocnené ďalšou skutočnosťou a to vyhláseným, avšak doposiaľ neprávoplatným rozsudkom, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným práve z vyššie špecifikovanej trestnej činnosti.

Sťažnostný súd teda záverom k tomuto bodu uzatvára, že dôvodnosť vzneseného obvinenia v tomto prípade je v tomto procesnom štádiu i naďalej daná ako esenciálna podmienka ďalšieho trvania väzby.

2. Dôvody väzby.

a/ podľa § 73 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Podľa názoru sťažnostného súdu dôvody väzby podľa v § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. boli u obžalovaného v čase jeho druhého vzatia do väzby, ako aj v následnom konaní pred súdom I. stupňa dané.

Sťažnostný súd sa teda v plnom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že dôvody väzby podľa v § 71 ods. 3 písm. a/ Tr. por. sú u obžalovaného i naďalej dané. Konkrétne skutočnosti špecifikované ako v napadnutom rozhodnutí súdu I. stupňa, ako aj v predchádzajúcich vyššie špecifikovaných rozhodnutiach oprávnene odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu, by sa tento zdržiaval na neznámych miestach v cudzine, resp. do cudziny by utiekol aj z dôvodu hrozby výkonu zatiaľ neprávoplatne uloženého vysokého trestu odňatia slobody vo výmere 12 rokov, čím sú u neho i naďalej dané väzobné dôvody uvedené v § 71 ods. 3 písm. a/ Tr. por.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na podstatnú skutočnosť, že obžalovanému pri prepustení z väzby na slobodu uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/82/2013 zo dňa 23.07.2013 bol okrem iného uložený zákaz vycestovania do zahraničia, ako aj povinnosť oznámiť súdu každú zmenu pobytu, čo však obžalovaný zámerne porušil, pretože odcestoval do Thajského kráľovstva, odkiaľ musel byť vydaný na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu na územie Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že i napriek uloženému zákazu ušiel do cudziny, kde sa následne aj skrýval, čím je naplnená konkrétna skutočnosť uvedená v § 71 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

3. Nahradenie väzby.

a/ dohľad probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Pozornosti sťažnostného súdu neunikla podstatná skutočnosť a to, že súd I. stupňa z úradnej povinnosti postupoval podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože takáto povinnosť súdu bola konkretizovaná Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II. ÚS 67/2013 zo dňa 05. 06. 2013, z ktorého vyplýva, že súd pri rozhodovaní o väzbe je vždy povinný aj bez žiadosti obvineného či iných osôb posúdiť a rozhodnúť o možnosti nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Nahradenie väzby prijatím dohľadu probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v tomto prejednávanom prípade by bolo nielen v rozpore so zákonom, (čomu sa bude sťažnostný súd venovať v časti po bodom 4) ale taktiež nie je vôbec schopné plniť tú zákonnú funkciu, t.j. nahradenie väzby, najmä za situácie, keď ide obzvlášť závažný zločin.

Takto navrhovaný dohľad probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným zo strany obžalovaného sťažnostný súd považuje aj z hľadiska materiálneho za absolútne nedostačujúci, formálny a iluzórny. Za daných okolností nemožno za žiadnych okolností dôvodne očakávať, že uložený dohľad by bol vôbec schopný zmysluplným spôsobom korigovať, resp. udržovať správanie sa obžalovaného v zákonných mantineloch.

4. Nenaplnenie výnimočných okolností podľa § 80 ods. 2 veta tretia Tr. por.

Nahradenie trvania väzby postupom podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j. dohľadom probačného a mediačného úradníka je možné, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR sa výnimočné okolnosti prípadu posudzujú z hľadiska pomerov páchateľa a určitých okolností prípadu.

Pod pomermi páchateľa treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchateľa, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré však nesúvisia s páchanou trestnou činnosťou a musia existovať v čase rozhodovania. V tomto smere však obžalovaný neuviedol absolútne žiadne okolnosti, ktoré by sa

dali subsumovať pod vyššie uvedený pojem pomery páchateľa. Sťažnostný súd taktiež sám nezistil absolútne žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné subsumovať pod uvedený pojem a v konečnom dôsledku teda neboli splnené podmienky na naplnenie tejto zákonom predpísanej podmienky.

Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napríklad skutočnosť, že sa páchateľ dopustil obzvlášť závažného zločinu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchateľa. Inými slovami vo všeobecnosti možno konštatovať, že ide o také mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu. V danom prejednávanom prípade však neboli zistené žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, ako to vyžaduje § 80 ods. 2 veta tretia Tr. por.

Sťažnostný súd záverom k tomuto bodu uzatvára, že neboli v žiadnom prípade zistené a predložené žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver o existencii takých pomerov páchateľa a okolností prípadu, ktoré by bolo možné považovať za mimoriadne okolnosti prípadu a ktoré Trestný poriadok v § 80 ods. 2 veta tretia vyžaduje na nahradenie trvania väzby za súčasného postupu podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Záverom sťažnostný súd v danom prípade uzatvára, že neboli splnené podmienky na nahradenie trvania väzby u obžalovaného nahradením väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad ním. Tento vyššie uvedený prostriedok nahradzujúci väzbu je totiž len možnosťou a nie oprávnením osoby pozbavenej osobnej slobody. V danom štádiu konania obžalovaný je trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, ktoré svojou závažnosťou, ako aj spôsobom, akým mali byť spáchané a jeho osobou nasvedčuje tomu, že táto forma náhrady väzby obžalovaného je v súčasnom štádiu trestného konania nepostačujúca.

Podľa názoru sťažnostného súdu správne postupoval súd I. stupňa, keď žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu z dôvodu existencie väzobného dôvodu uvedeného v § 71 ods. 3 písm. c/ Tr. por. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol a následne podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad ním nenahradil.

Sťažnostný súd skúmal aj otázku doterajšieho postupu súdu I. stupňa z hľadiska rýchlosti konania o dodržania občianskych práv garantovaných ústavou, nadväzujúcich aj na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, pretože postup súdu I. stupňa namietal obžalovaný v podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Súd I. stupňa v predmetnej trestnej veci rozhodol rozsudkom dňa 28.03.2017, písomné vyhotovenie tohto rozsudku bolo trestnou kanceláriou vyexpedované dňa 18.04.2017, pričom posledné doručenie procesnej strane bolo 28.04.2017. Obžalovaný odôvodnil podané odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu samostatným písomným podaním doručeným súdu I. stupňa dňa 17.05.2017, ako aj sám podaním doručeným dňa 31.05.2017. Následne súd I. stupňa zadal dňa 07.06.2017 na č.l. 2372 úpravu na doručovanie písomných odôvodnení podaného odvolania na vyjadrenie ostatným procesným stranám, ktoré si toto prevzali najneskôr 21.06.2017 a táto posledná doručenka bola doručená súdu dňa 28.06.2017. Následne súd I. stupňa predložil celú trestnú vec odvolaciemu súdu dňa 10.07.2017.

Medzitým si obžalovaný podal dňa 06.07.2017 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, o ktorej bolo potrebné prednostne rozhodnúť. Aj z tohto dôvodu odvolací súd vrátil vec súdu I. stupňa za účelom rozhodnutia, pričom súd I. stupňa rozhodol dňa 28.07.2017 a celú vec opätovne predložil odvolaciemu súdu dňa 31.07.2017.

Na jednej strane je pravdou, že obžaloba bola v danej trestnej veci podaná ešte dňa 10.07.2013, t.j. k ku dňu rozhodovania sťažnostného súdu uplynula doba viac ako 4 roky. Na strane druhej je však v rámci objektivity potrebné uviesť, že dôvodom takto dlhej doby konania pred súdom I. stupňa bola podstatná skutočnosť a to, že i napriek uloženému zákazu vycestovať do zahraničia obžalovaný ušiel do Thajského kráľovstva, kde sa skrýval až do svojho vydania na územie Slovenskej republiky dňa 25.05.2016. Taktiež sa po svojom prvom prepustení z väzby na slobodu nezúčastnil niekoľkých hlavných pojednávaní a na hlavnom pojednávaní konanom dňa požiadal sám z vlastnej iniciatívy o odročenie (č.l. 2007. Sám teda svojim konaním vygeneroval podstatné a neprimerane dlhé prieťahy v konaní, za ktoré v žiadnom prípade nenesie zodpovednosť súd I. stupňa.

Sťažnostný súd teda uzatvára, že nezistil žiadne pochybenia, resp. nečinnosť či prieťahy v konaní zo strany súdu I. stupňa, ktorý konal plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 veta druhá Tr. por., keď konal prednostne a urýchlene. Ak súd I. stupňa prísne a presne dodržoval zákonné ustanovenia o písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia, následne jeho doručovaní, ako aj doručovanie písomných dôvodov podaného odvolania ostatným procesným stranám, takýto postup nemožno považovať za prieťahy v konaní. Z uvedených dátumov vyplýva, že súd I. stupňa konal plynule a bez prieťahov a to dokonca aj o podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, keď medzi doručením tejto žiadosti a právoplatným rozhodnutím o nej uplynula lehota len necelý mesiac.

To sú dôvody, na základe ktorých sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.